

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra DE UDEN FÆDRELAND -

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 405. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang05val-shoot-idm140494193202144/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

— Nej, sagde Fruen, Du ka' tro, det bliver Søndag. For Familien fra Kolding kan da bedst komme en Søndag.

— Tak, lille Frøken, Tak, sagde Præsten henvendt til Fasteren: alle Fade var kommet ind igen.

— Frue, sagde Joán og flyttede ikke sine Øjne:

— Hvor Liv og Død her er gode Venner.

Fru Jespersens Ansigt blev i et Nu alvorligt:

— Men er det ikke Maalet?

— Jo, sagde Joán, og de tav.

— Nej, nej, Hr. Pastor, Filet'en maa De smage — den er fra Kolding.

— Ja, Henrik, Maden — og Fru Jespersen lo igen — er kommet fra alle Kanter ...

— Vist ej ...

— Jo, min Pige, det er den, og, ih, min Pige, hvor har Du været bange. Men jeg sagde — hun vendte sig mod Joán —: Vil han ikke spise, maa han saamæn la' være.

— Var De bange for mig?

— Ja, sagde Gerda og hviskede, saadan hastigt: Og De spiste heller ingenting.

— Men nu er jeg sulten, sagde Joán og slog sig ned paa en Stol.

— Er det sandt — og Gerdas Ansigt lyste — vil De ha'e et Stykke?

— Ja Tak.

Gerda lo:

— Hvor det var dejligt ... med hvad?

— Med ligemeget.

De lo begge to, mens Gerda smurte — saa til Pastoren og saa til Joán.

— Nu morer Gerda sig, sagde Fru Jespersen.

— Ja, sagde Gerda og rakte paa en Kniv et Stykke til Joán.

— Det er næsten li'esaa godt som at spise i Køkkenet, lo Fru Jespersen.

— Ja, sagde Gerda og blev ved, som Forklaring til